

jeseň

HERBÁR
MYŠLIENOK

*Subemira
Starčekova 44.*

- plody života

jeseň

HERBÁR
MYŠLIENOK

*Ľubomíra
Stančeková 11.*

- plody života

Cenzor:

P. Mgr. Jozef Mrocek, CM.

NIHIL OBSTAT:

Bratislava, 20.10.2015

P. ThDr. Jaroslav Jaško, CM, PhD.

3 ✎

IMPRIMI POTEST:

Bratislava č. 161/2015, zo dňa 20.10.2015

© P. prof. Ľubomír Stanček, PhD., CM.

Grafická úprava: PaedDr. Júlia Kubicová

ISBN 978-80-89-570-15-7

EAN 9788089570157

www.evanjelizacia.eu

1. Prežime život ako dar od Boha. Darom sa neopovrhujeme. Z daru sa tešme. Ďakujeme zaň. Využime každú sekundu, minútu, hodinu rok,... nič sa nebude opakovať. Tešme sa na večnosť.

2. Vo svojej duši prežívajme každú chvíľu života ako skutočné očakávanie večnosti.

3. Zobudte sa! Pripomeňte si, že Boh prichádza! Nie včera, nie zajtra, ale dnes, teraz!

4. Nezabúdajme, že Boh nás spasil z lásky. Opätujme mu lásku.

5. Život je jedinečným spôsobom časom nádeje, v ktorom sú veriaci v Krista pozvaní zotrvať v očakávajúcom a činorodom bdení, ktoré je živé modlitbou a aktívnym úsilím prameniaca v láske.

6. Ako využijem dnešný deň? Čomu sa budem venovať? Deň sa dá využiť rôzne. Musím sa zamyslieť nad tým, či ho prežijem správne alebo nie.

7. Boh je s nami a chce nám pomôcť plniť jeho vôľu. A jeho vôľou je naše posvätenie. A nielen naše, ale aj tých, ktorých nám Boh posielal do nášho života.

8. Zachyťme dnes výzvu dbať o to, aby sme využívali čas, rezervovali si čas a premenili ho na precízne okamihy, posvätné okamihy, počas ktorých budeme spolu s Pánom.

9. Boh je našim vzácnym darom, našim pokladom, ktorý dostávame a ktorý dávame. Sme povolaní k tomu, aby sme boli ľuďmi lásky, modlitby....

10. Nie každý z nás má chuť hneď a pohotovo reagovať na výzvu, ktorá sa dotýka vykonania nejakej činnosti, práce, do ktorej sa nám veľmi nechce.

11. Ticho nech sa stane základnou zložkou nášho života, aby sme mohli v hĺbke srdca skutočne počuť to, čo nám Boh hovorí. Ticho je nevyhnutné k tomu, aby sme jasne počuli láskavý Pánov hlas, ktorý nám rozpráva o svojej láske, o svojej láske k nám.

12. Urobme prestávku v našom behu počas dňa; spomaľme, aby sme mohli počuť, čo nám náš Pán chce povedať.

13. Ak sa ostýchame pripustiť si pochybnosti, ktoré sa zahniezdia v našom srdci, len ťažko urobíme ten prvý krok.

14. Tí, ktorým sme povolaní poslúžiť, sa na nás pozerajú ako na ľudí lásky. A ako sa cítili byť sklamaní, keď toto svedectvo nevidia!

15. Z času na čas je správne, že kontemplujeme Božiu dobrotu aj v spôsobe, akým sa nám zjavuje.

16. Boh nech nájde v každom z nás srdce dobré a otvorené, ktoré by on sám mohol naplniť svojimi darmi.

17. Nebojme dať sa do jeho služby. On najvyšší a najmocnejší urobil sa slabým, aby nás mohol prosiť o spoluprácu. On všemohúci urobil sa neschopným, spasíť nás bez nás a bez našej pomoci. Preto sa dajme do jeho služby.

18. Každý je v Božích očiach povolaný do služby.

19. Prijmíme ponuku, ktorú nám ponúka Boh a ktorú od nás žiada krstný záväzok.

20. Môžeme sa k Bohu priblížiť, keď otvoríme svoje srdce.

21. Je čas na obrátenie. Keď sa zamyslíme nad obrátením, zistíme, že je to úžasná vec. Obrátiť neznamena len sa zriecť svojich hriechov, ale ich aj odsúdiť, zanechať ich. Vyžaduje to možno aj veľa krát zmeniť svoj smer, smerovania, svoje túžby, svoje postoje a ideály. Zanechať a zrieknuť sa starého spôsobu života a osvojiť si nový život.

22. Konať skutky lásky, starať sa o blízkých, pomôcť im, keď to potrebujú, nás zdo-konaľuje. Človek potom pociťuje radosť vo svojom vnútri.

23. Rozosejme lásku do nášho prostredia, poskytnime blízkym svoju pomoc a staňme sa darom pre druhých.

24. Odhodíme všetko to, čo nám znemožňuje hľadiť na Pána Boha.

25. Dnešný svet nám ponúka často prirodzenú radosť, ktorá pochádza väčšinou z konzumného života. Skutočná radosť pochádza od Krista a prejavuje sa skutkami opravdivej lásky. Takáto radosť vytrvá aj v pokušeniach i vo všedných dňoch, ktoré sú možno pre nás niekedy nezaujímavé.

26. Prežime s Ježišom čo najviac času. Žijeme v jeho prítomnosti, ako s dôverným priateľom a zistíme, že nás nikdy nesklame. Dajme sa ovplyvniť jeho slovom.

27. Potrebujeme mať naširoko otvorené oči nášho srdca, aby sme dokázali realizovať Božiu ideu v našom živote.

28. Napodobňujme Pannu Máriu. Prosme Pannu Máriu, Matku nášho Pána o pomoc a zverme všetko jej milujúcemu Nepoškvrnenému Srdcu. Aby náš život bol plný Boha a raz priniesol hojné ovocie večnej radosti.

29. Dovoľme Ježišovi, aby prišiel do nášho srdca. Ak mu to neumožníme, náš život začne strácať svoj zmysel. Stratíme smer, ktorým máme kráčať, budeme smutní, plní úzkosti a beznádeje. Už nebudeme tou lampou, ktorá má svietiť, nebudeme tou soľou, ktorá dáva chuť, ale budeme šíriť okolo seba tmu.

30. Celý patriť Márii. Dejiny spásy sa môžu začať. Bohu nie sme ľahostajní, on o nás nepochybuje!

31. Od priateľa sa snažíme získať čo najviac lásky.

32. Zamyslime sa často nad svojim životom. Vieme prečo? Skrátka, žijeme to, čomu veríme?

33. Budíme tí, ktorí sú ochotní otvoriť dvere Ježišovi. Nenechávajme ho stáť pred dvermi.

34. Čo všetko dnes nie je také, ako po iné predchádzajúce dni?

35. Kto neodpovie láskou tomu, kto nás tak miluje?

36. Dieťa plače. Kto počuje jeho plač? Túžme byť tými, ktorí naň odpovedia tak, že budú ochotne načúvať učiť sa byť novými ľuďmi. Tomuto počúvaniu učme aj tých, ktorí zabudli počúvať a oberajú sa tak o pravú a živú skúsenosť s Bohom.

37. Podobne ako kliatba, aj požehnanie vychádza z viery v silu slov: v silu požehnania, ktoré dáva život a šťastie. Sila kliatby prináša biedu a smrť.

38. Aké miesto mám v tvojom živote, sestra, brat?

39. Ja a Boh sme väčšina, kto je viac?

40. My nesmieme a nechcime patriť k tým, ktorí prijímajú a žijú v tme, zapadnutí prachom všedných dní.

41. Každým dobrým skutkom sa stávame viac ľuďmi.

42. A možno sa aj my sami niekedy v živote stratíme, poblúdime. My všetci.

43. Múdrost' života znamená neostať na dne, ale vstať a ísť ďalej.

44. Ľahko sa nám môže stať, že tí, čo prišli zvonka, nám dovoľia vstúpiť. Po dôkladnom skúmaní zistíme, že poruchu vyvoláva čosi zvonka.

45. Kresťan musí znášať utrpenie s odovzdanosťou. A najľahšie sa znáša utrpenie cudzie.

46. Boh naše utrpenie neodstránil. Na to totiž neprišiel. Prišiel, aby nám namiesto odstránenia utrpenia dal väčší dar. Utrpeniu dal zmysel. A ako odmenu nám dal nebo.

47. Človek, ktorý trpí a svoje utrpenie spája s utrpením Ježiša Krista, je tým najväčším človekom na zemi a je dobrodincom celého ľudstva.

48. Trpieť môžeme s radosťou. Boh i z toho zlého pre nás vždy vyťaží len dobro, aj keď my to niekedy nevidíme a nechápeme. No to len preto, že my nepoznáme Božie plány, ktoré s nami má. Ale môžeme si byť istí, že všetko, čo pre nás Boh i v našom živote koná, koná vždy len pre naše posledné dobro a pre našu spásu, aj keď to niekedy bolí.

49. Kráčame po ceste, na ktorej je množstvo Božích znamení. Očakávame veľké veci a tie malé a všedné si nevšímame. Pritom Kristus sa nám prihovára každý deň.

50. Stále pamätajme na to, že Boh sa nám zjavuje každý deň v rôznych okolnostiach života.

51. Znovu objavme krásu vlastného krsťtu. Vieme, čo sme dostali, keď sme boli pokrstení? Alebo presnejšie: vieme, čo sa Boh chystá v nás a cez nás vykonať, pretože sme prijali jeho Ducha Svätého?

52. Svoju predstavu má Boh o rodine, ktorá plní Kristov zákon.

53. Ak máme Pána Ježiša milovať, ak ho máme milovať tak, aby nás nič od neho neoddelilo, nijaká ani tá najhoršia a najnebezpečnejšia búrka v našom srdci alebo tá, ktorá by nás mohla prekvapiť zo strany sveta; musíme ho dokonale poznať.

54. Pre koľkých je stále krst veľkým tajomstvom! Pre koľkých zostáva nepochopený.

55. Koľko máme pokrstených pohanov v našom okolí. Dá sa s tým niečo rozumné spraviť? Áno.

56. Prečo sa tak negatívne zmýšľa, hovorí i koná? Nuž asi preto, že mnohí nespoznali a nežili Ježišovu pravú lásku.

57. Život nás často vo viere v Boha preveruje. Je správne, že chceme vytrvať verne s Bohom.

58. Prečo recepty a návody patria k životu? Aj preto, že chceme šťastne žiť. Pre hriech zabúdame na pravé šťastie.

59. Právě šťastie nie je záležitosť len jednotlivcov, ale všetkých.

60. Aj keď je na svadbách veselo, v manželstve býva aj ťažko.

61. Doba Cirkvi je dobou svedectva. Neexistuje vo svete miesto, kde by som ja ako kresťan nemohol svedčiť o živom Ježišovi Kristovi.

62. Musíme ísť hlbšie do svojej podstaty. Naše svedectvo sa má prejaviť angažovaním.

63. Blúdime! Smerovanie je neisté, strácame prehľad vo veciach samozrejmych a pochybujeme! Zdá sa nám, že nie je možné nájsť východisko.

64. Nemôžem byť pravdivým svedkom Ježiša Krista, ak ho nebudem osobne poznať, dôverovať mu a ak vo svojom vzťahu k nemu nepôjdem na hĺbinu. Áno, vzťah k Bohu sa musí zakladať predovšetkým na dôvere.

65. Ako máme vieru v sebe pestovať?
...a ako o každý iný poklad, aj o vieru môžeme ľahko prísť.

66. Nemyslime si, že viera je niečo starodávne v nás, že ľudí modernej doby sa to už netýka.

67. Ježiš odo mňa dnes vyžaduje vieru. A silnú vieru. A to preto, aby sme mohli šíriť jeho lásku po celom svete. Viera je tu potrebná jednoducho preto, aby sme mu uverili tak, ako verí malé dieťa svojmu otcovi alebo svojej mame.

68. Prví kresťania a mnohí i dnešní, si veľmi strážia svoj poklad viery; sú ochotní dať sa pre vieru zmrzačiť. ...a mnohí položili za vieru aj svoj život.

69. V dnešnom svete často vidíme, že ľudia vieru opúšťajú a vymieňajú za veci, ktoré majú hodnotu len na určitý čas, ktoré dnes prijímame a zajtra odhadzujeme ako nepotrebné, zbytočné, prázdne. ...a potom sa cítime vo svojom živote sklamaní.

70. Nikdy sa nebojme dôverovať budúcnosti, ktorú nepoznáme, s Bohom, ktorého poznáme a vieme, že nás nikdy neopustí a ne sklame.

71. Uvedomme si tú najzákladnejšiu vec, že bez napojenia na Krista ako ratolesti na vinič, to v živote kladne nepôjde.

72. Netreba, aby nás bolo veľa, ale aby sme boli dobrí.

73. Uvedomujeme si, že aj s nami má Ježiš svoje cesty, na ktorých sa máme osvedčiť, vyznať svoj vzťah k Bohu. Pred Bohom aj malé vyznania znamenajú mnoho. Čo je pred Bohom veľké a čo malé vyznanie?

74. Všetci máme plniť Božiu vôľu. Nerobme sa takými, čo nie sme a vyznávajme svoj vzťah k Bohu verne a zodpovedne.

75. Žiaľ, veľa ľudí žije svoj život povrchne a dielo spásy ich obchádza. Ale Ježiš chce, aby boli spasení všetci! A preto nás pozýva k hlbšiemu životu s ním.

76. Pokiaľ žijeme, máme slobodu si vybrať. Kiežby sme si vybrali čo najviac!

77. Aj na našej viere všetko stojí a padá. Zamysleli sme sa už niekedy nad tým, aká je naša viera? Či dokáže hory prenášať, alebo je ešte menšia ako horčičné zrnko?

78. Nie všetci musíme v živote zanechať úplne všetko; závisí to od toho, ako žijeme, prečo, načo a voči komu?

79. Hodnotné a dobré diela sa rodia ťažšie, namáhavejšie i za cenu nepochopenia a vypätia všetkých síl.

80. V médiách zaznieva veľakrát najnepravdivejšia veta, ktorá hovorí, že šperky, zlato, striebro, veľké autá a plné kontá sú zaručeným a trvalým šťastím. Aká obrovská lož, že niečo pomimutélné môže byť zárukou večného šťastia.

81. Beda, ak vás budú všetci chváliť... Ne-
poznávame sa?

82. Len toľko trpíme, koľko sme si zaslúžili!

83. Žiadostivosť tela sa neobmedzuje na neusporiadanú zmyselnosť; patrí k nej aj pohodlnosť, nedostatok vzletu, sklon hľadať cestu najľahšieho odporu, aj keď sa pri tom spreneveríme Bohu... Vytrvať v skúškach, pokúšeniach prináša odmenu, nové milosti, stáva sa zárukou večného života.

84. Sviatosť manželstva nie je ničím iným, ako spojením troch osôb: muža, ženy a Boha. Koľko detí dnes nepozná pokojný život v rodine, kde by zažili krásne detstvo?! Dnešná doba vnáša veľa nástrah, ohrození i strachu do rodín. Boh nás dnes pozýva vstúpiť do jeho plánov.

85. Aby diabol zvedol človeka, mnoho fantázie nepotrebuje. Diablove Boh ponechal určitú moc, ale Boh dal človeku ešte väčšiu moc, aby diablove dokázal odporovať. Diablove pomáha najmä ľudská hlúposť. Moc, sláva, bohatstvo, hedonizmus, sex... Ide o falošné chápanie ľudskej slobody.

86. Nikdy nesmieme pohrdať hriešnikom. Hriešnika musíme milovať a pomáhať mu pozbaviť sa jeho hriechu. Nestotožňujme hriešnika s hriechom. Nevyvyšujme sa nad hriešnika.

87. Budíme rebelmi v dnešnej dobe, rebelmi, ktorí neprotestujú pre hlúposti, ale bojujú za pravdu. Smutný svätý nie je svätý. Bár s by každý spoznal, že k spokojnému a blaženému životu je aj niečo iné potrebné než veda a technika, že treba ducha, mravy...

88. Diabol je realita ako aj peklo, trest za našu nelásku, nevďačnosť, hriech. Diabol práve to chce, aby sme o ňom nehovorili, nebáli sa ho, ale mu slúžili. Satan sa nepreoblieka za šaša.

89. Koľkokrát musíme konfrontovať naše túžby s Božím slovom. Môžeme cítiť bremeno svojej slobody ako neslobodu. Je to možno tvrdé, ale je to pravdivé.

90. Každý hľadáme nejaký elixír, ktorý by nám pomohol. Myslíte si, že bol Ježiš pekný?

91. Každá modlitba je stretnutie sa s Bohom. Čím viac sa s ním stretáme, tým viac sme vystavení účinkom jeho milosti, ktorá nás jemne pretvára a premieňa. Naše postoje sa stávajú čnostnejšími, naše myšlienky vznešenejšími a naše rozhodnutia pevnejšími.

92. Čím viac poznávame Boha a svoju biedu, tým ho viacej milujeme a tým viac sa otvárame jeho láske a milosti.

93. Lepšie si uvedomme zlobu každého hriechu a objavme hodnotu každej vyronenej slzy nad svojim hriechom, ktorý spáchame.

94. Najhlbšou formou pokánia je sviatosť zmierenia. Vtedy sa Bohu vyznávame zo svojich hriechov a ľutujeme ich. Ľútosť nad hriechmi je najpodstatnejšia časť sviatosti zmierenia.

95. Pred Bohom sú najcennejšie slzy pokánia. Naša slza pokánia, spojená s nekonečnou Ježišovou láskou, nadobúda pred Bohom nekonečnú cenu.

96. Svojou modlitbou môžeme premieňať nielen seba, ale aj iných.

97. Máme nádej a možnosť zmeniť svoj život. Stačí len máličko, aby sme zmenili mnoho vecí okolo seba.

98. Boh nám nikdy nedá to, čo by nás mohlo vzdialiť od spásy.

99. Neustále si osvojujeme postoj milosrdného otca. Radujeme sa zo šťastia a nápravy.

100. Vo všetkých ľudských biedach a trápeniach nech zvíťazí láska, lebo ona žije navždy.

101. Odpustenie je slovo, ktoré sa nám ľahko počúva, ale veľmi ťažko vyslovuje.

102. Kto z nás nemá čo napraviť, obrátiť sa a kajať? Všetci patríme za mreže spovednice.

103. Modlime sa za seba i okolie, zverených, aby sme bdeli pri konaní pokánia.

104. Najdôležitejší bod viditeľného sveta je človek.

105. Pracoval ľudskými rukami a tak vie, čo je námaha. Vie, že nimi možno raniť, ale aj potešiť.

106. Ako ľudia sme obmedzení v schopnosti poznať.

107. Kto chce dôkladne pochopiť sám seba, musí sa priblížiť ku Kristovi.

108. Čo je naša motivácia?

109. Naše pády nie sú zbytočne. Naše námahy nie sú zbytočné. Čokoľvek robíme z lásky, nie je zbytočné, pretože na konci tejto cesty nás čaká ten, ktorý za nás premohol smrť. Láska je vždy silnejšia ako smrť.

110. Milovať si vyžaduje veľkú odvahu. Lebo milovať znamená vzdať sa svojej prevahy nad tým druhým, ustúpiť v spore, odpúšťať mu jeho chyby a jeho nedostatky prijímať s trpezlivosťou a súcitom.

111. Často nedokážeme prijať menší kríž.

112. Silný a odvážny nie je ten, kto je mohutný, veľký, svalnatý, dobre vyzbrojený... Ale ten, kto miluje, nech je aj maličký a slabý.

113. V živote potrebujeme odvahu a silu.

114. Mnohí muži sa práve preto boja milovať, lebo majú strach, že ak zložia svoje zbrane, ktoré držia namierené na svojich blízkych, v očiach iných budú zbabelci.

115. Majme súcít s tými, čo sú voči nám zlí, útoční, čo svoje problémy riešia nenávisťou, ohováraním, závišťou... Oni sú v skutočnosti tí slabí, ktorí majú strach a preto potrebujú mať na sebe brnenie a v ruke držať meč, a preto nedokážu správne zvládať problémy, ktoré prináša život. Potrebujú skôr náš súcít.

116. Noc je symbolom temnoty - hriechu.

117. Dejiny spásy sú dejinami hriechu a milosti.

118. Nový človek je však zložený z mnohých a mnohých srdc akoby z mnohých zrníek prachu.

119. Každému z nás sa blíži smrť. Otvoríme oči aj uši, Pán je tu a hovorí: „Ja som to, nebojte sa!“

120. Prečo prežívajú mnohí úzkosť zo straty zmyslu života? Nemajú žiaden oporný bod, ktorý by zabezpečoval zmysel ich existencie.

121. Som schopný niesť svoje každodenné ťažkosti a kríže s láskou a odhodlaním?

122. Každý si na svojej ceste nesieme životný kríž. Kríž bolesti, utrpenia, nepochopenia i bolestných pádov. No jedno vieme isto, že po tejto ceste nekráčame sami. Ide s nami ten, ktorý túto cestu pozná. Ktorý ju prešiel za nás prvý. On nám hovorí, čo je na jej konci.

123. Láska patrí všetkým.

124. Svoj život nežijeme zbytočne.

125. Svet túži po mieri; potrebuje mier dnes tak ako včera, ale často ho hľadá nevhodnými prostriedkami, niekedy sa dokonca uchýľuje k sile alebo k rovnováhe protikladných síl.

126. Spravodlivosť a láska sa niekedy zdajú byť protikladnými silami. V skutočnosti sú to ale dve tváre tej istej reality, dve dimenzie ľudskej existencie, ktoré sa musia navzájom dopĺňať. Samotná spravodlivosť nestačí.

127. Kresťan vie, že láska je dôvodom, kvôli ktorej Boh nadväzuje vzťah s človekom.

128. Láska je najvyššou formou vzťahov medzi ľuďmi. Iba ľudstvo, v ktorom vládne civilizácia lásky, sa bude môcť tešiť z autentického a trvalého mieru.

129. Kiež by sa pretrhla reťaz nenávisti a konfliktov, ktoré ohrozujú rozvoj ľudskej rodiny.

130. Hostina v sebe obsahuje vždy nejakú slávnosť a veľkoleposť.

131. Pán nás naozaj volá.

132. Duchovný a duševný hlad je aspoň tak potrebný, ak nie potrebnejší, ako telesný.

133. Porozprávame sa s Bohom do sýta. Je zaručené, že on to nezneužije.

134. Božia ochota obetovať seba samého trvá stále.

135. Ježiš sa nestará o stádo ako o celok. To by bolo málo. On sa stará o každú ovečku osobitne.

136. Podme milovať lásku.

137. Vďaka odovzdanosti do Božej vôle, nadobudneme blízkosť vzťahu s Bohom.

138. Všetci nosíme v sebe semienko svätosti, ku ktorej sme pozvaní.

139. Zažime blízkosť Boha a staneme sa svedkami aj dôkazom jeho lásky.

140. Túžme vynaložiť úsilie, aby sme sa stali skutočnými tvorcami pokoja v prostredí, v ktorom žijeme.

141. Keď Pán od človeka niečo žiada, dá mu aj silu to vykonať.

142. Pri testamente sa nešpekuluje, hľadá sa iba cesta a spôsob jeho realizácie.

143. Usuš slzy! Podaj ruku! Prihovor sa! Odopri si kúsok času!

144. Láska bude vždy najväčším a najvýrečnejším argumentom a prostriedkom.

145. Sme povolaní na to, aby sme druhých milovali a aby sme druhým slúžili.

146. Každý z nás pozrime na seba; úprimne i keď kriticky musíme priznať, ako často sa dokážeme pomocou lacných kompromisov, vzdať radikálnej požiadavky lásky.

147. Nedajme sa nikdy znechutiť. Nikým a ničím, ani sebou samým.

148. Neexistuje nič, čo by urobilo službu lásky zbytočnou. Kto sa chce zbaviť lásky, zbavuje sa sám seba ako človeka.

149. Pýtame sa, či potrebujeme väčší dôkaz spomenutej lásky, ako nám prejavil Kristus vo svojej vykupiteľskej obeti.

150. Pretavme Ježišove slová do konkrétnej podoby! Dajme pôsobeniu jeho lásky v nás rozmer služby! Niekedy naozaj stačí tak málo.

151. Pane, nauč ma skutočne milovať.

152. Môžeme sa každý v duchu spýtať seba, či by sme sa častejšie a nahlas nemali prihovárať Bohu svojimi slovami? Verím, že áno.

153. Budme si istí, že Boh má riešenie našich problémov na dosah ruky. Len chce, aby sme sa prestali báť a začali mu dôverovať.

154. Svet túži po mieri, potrebuje mier, dnes tak ako včera, ale často ho hľadá nevhodnými prostriedkami.

155. Boh pôsobí v živote každého jedného z nás a dá sa to vidieť. Povinnosti, trápenia a starosti nás veľmi často oberú o schopnosť vidieť veľkosť Božieho pôsobenia v našom okolí, no hlavne v našom vnútri.

156. Čo sa stalo na Slovensku za štvrtstoročie? Z komunistu a eštebáka sa stal demokrat; z tvrdého ateistu katolík; z veksláka podnikateľ; zo zlodeja a podvodníka privatizér; z výpalníka SBS-kár; z dušičiek sa stal Halloween a z Mikuláša Santa Claus. V školách sú učitelia bez autority, po chodbách drogy. Na uliciach streľba; bezdomovci v alkohole metanol, potraviny - loj, v televízii - hnoj. Je obdivuhodné, že krajinu, ktorú nepustošia tornáda, nesužujú zemetrasenia, úrodu nežerú kobylky, netrápia ju suchá, nevybuchujú sopky, dokáže dostať na kolená partia šialencov za krátkych 25 rokov.

157. Kristov pokoj zmieruje duše, očisťuje srdcia a mení naše myslenie.

158. Všetci nosíme v sebe semienko svätosti, ku ktorej sme pozvaní.

159. Uvedomujeme si, že Ježiš je tu medzi nami prítomný. On je stále ten istý včera dnes i naveky.

160. Láska je najvyššou formou vzťahov medzi ľuďmi. Iba ľudstvo, v ktorom vládne civilizácia lásky, sa bude môcť tešiť z autentického a trvalého mieru.

161. Spravodlivosť a láska sa niekedy zdajú byť protikladnými silami. V skutočnosti sú to ale dve tváre tej istej reality.

162. Je potrebné vedieť odpustiť, aby sa rozriešili problémy tak jednotlivcov, ako aj národov.

163. Uvedomujeme si, že Ježiš je tu medzi nami prítomný. On je stále ten istý včera dnes i naveky.

164. Čo sa týka neba, človek ho môže naplno očakávať, ak dovoľí Bohu, aby viedol jeho kroky.

165. Pán nás naozaj volá.

166. Dnes je deň, kedy treba Bohu ponúknuť celý svoj život.

167. Láska je dôvodom, kvôli ktorej Boh nadväzuje vzťah s človekom.

168. Vždy pamätajme, čo pre nás Boh urobil. Náš Boh nie je nudný ani trestajúci, je milujúci.

169. Bolo by málo, keby nám Boh bol len pastierom. On je viac. On je Láska.

170. Pociťujeme túžbu vynaložiť úsilie, aby sme sa stali skutočnými tvorcami pokoja v prostredí, v ktorom žijeme?

171. Je potrebné nedať sa odradiť ťažkosťami, s ktorými sa stretávame.

172. Poznávame Boha podľa jeho vlastných slov.

173. Keď Pán Boh od človeka niečo žiada, dá mu aj silu to vykonať.

174. Sme slabí ľudia, nezvládame mnohé situácie, vybuchneme, povieme slovo, ktoré urazí, roznieti oheň nepokoja ba až nenávisť.

175. V každej situácii sa Ježišom od nás žiada niečo iné.

176. Sme povolaní na to, aby sme druhých milovali a aby sme druhým slúžili.

177. Naučiť sa milovať Ježišovou láskou.

178. Každý z nás nech sa pozrie na seba a úprimne i keď kriticky musí priznať, ako často sa dokáže pomocou lacných kompromisov vzdať radikálnej požiadavky lásky.

179. Nedajme sa nikdy nikým ani sebou znechutiť.

180. Neexistuje nič, čo by urobilo službu lásky zbytočnou.

181. Kto sa chce zbaviť lásky, zbavuje sa sám seba ako človeka.

182. Pretavme Ježišove slová do konkrétnej podoby!

183. Dajme pôsobeniu jeho lásky v nás rozmer služby!

184. Pane, nauč ma skutočne milovať, aby som sa denne tomu učil rozumieť.

185. Potrebujeme pevnú vieru.

186. Boh má riešenie našich problémov na dosah ruky.

187. Duch Svätý nás zbavuje strachu pred svetom.

188. Nie musím, ale chcem.

189. Život nás niekedy ťaží.

190. Boh vo svojej добрote prišiel na svet ako človek.

191. Aj dnes volá Pán ľudí do svojich služieb.

192. Hľadať hlas Boží všade. Vo všetkom vidieť Boží obraz - v stvorení a hlavne v ľuďoch.

193. Prežívajme život ako vždy trochu zaľúbení, nie v núde a apatii alebo v stresoch.

194. Eucharistia je istota lásky. A istota lásky je rovnako bezpečná ako istota vedy.

195. Lepšími a svätejšími sa staneme vtedy, keď si Ježiš v našom srdci nájde príbytok.

196. Ani my neoslovíme svet iba kvetnatými frázami o dobre, sociálnom záujme, pomoci, pokiaľ naše okolie neuvidí konkrétnu angažovanosť, často krát i vyhrnuté rukávy a pot na našej tvári.

197. Môžem nasledovať volanie po celý svoj život?

198. Žiť tak, aby sme svojim životom vzbudili v ľuďoch okolo nás otázky typu „ako je možné, že tento človek je taký šťastný?“

199. Ku každému povolaniu patrí aj ľudský prvok.

200. V povolanií môžeme vydržať len vtedy, keď neveríme z druhej ruky, ale keď sami nájdeme Ježiša.

201. Jednota a otvorenosť, spoločenstvo a ohlasovanie - to je dych Cirkvi.

202. Človek je schopný dávať, ponúkať svojmu okoliu iba to, čím je naplnené jeho srdce, myseľ a konečne i celý život.

203. Panna Mária je tou, ktorá dáva a ponúka toho, ktorého sama prijala - Boha, ktorému nič nie je nemožné, zložitým a neuskutočiteľným.

204. Modlitba, služba, viera, obeta. Tieto činnosti zamestnávali Máriu počas celého jej pobytu u Alžbety.

205. Ak sa z nášho denného života vytratil rozmer služby, nepochopili sme kresťanstvo.

206. Dnešná doba má dosť svedkov, ktorých slová sú plné humanity, lásky a pomoci. Avšak rozmer konkrétneho diela ľudských rúk im je cudzí a vzdialený.

207. Nie sú moje vlastné závislosti a väzby prekážkou v nasledovaní Krista?

208. Teoretikov má dnešná doba dostatok.

209. Kresťanstvo a láska k Bohu bez služby sú mŕtvymi a lacnými.

210. Keď ľudia opúšťajú tento svet, tak po sebe zvyknú zanechať testament, v ktorom je napísaná ich posledná vôľa. Je obzvlášť drahý pre príbuzných a priateľov, lebo obsahuje posledné želanie zomrelého. Tento testament je však aj záväzkom voči tým, ktorým bol adresovaný, aby sa ho snažili naplniť.

211. Mnohí svätí, ktorí za Pravdu, o ktorej boli presvedčení, boli ochotní dať aj svoje životy. Koľkí radšej zomreli, akoby zradili a zapreli Krista - Pravdu.

212. Ohlasovať Krista môžeme aj tu, na mieste, kde žijeme.

213. Nezabúdajme, že čoraz väčšej skupine ľudí sa Boh stáva neznámym aj v „kresťanských“ krajinách.

214. Žije obyčajný život a predsa je príkladom.

215. V čom spočíva tajomstvo života?

216. Ohlasovanie vlastným životom je najúčinnnejšie, ale zároveň aj najťažšie. Vyžaduje najprv presvedčenie o pravdivosti toho, v čo sami veríme, ochotu to uskutočňovať v osobnom živote a vytrvalosť uskutočňovať to denno-denne.

217. Zhoda viery a života je podstatným prvkom ohlasovania.

218. Kto nám dáva túto silu milovať? Na základe čoho vieme zabudnúť na seba a byť tu pre toho druhého? Milovať vie a môže len ten, kto vie a má vedomie, že je milovaný.

219. Ohlasovanie ústami, bez potvrdenia vierohodnosti životom, je o ničom. O takom človeku sa povie, že vodu káže a víno pije a nikto nebude veriť tomu, čo ohlasuje. Nie preto, že by to nebola pravda, ale jednoducho preto, že nie je vidieť túto zhodu. Na druhej strane, dobré príklady vždy priťahujú k nasledovaniu.

220. V dnešnej dobe vidíme, že Božie slovo sa ohlasuje v reči ľudu a predsa nie všetci veria v Boha.

221. Sami sme svedkami toho, ako dnešný svet pozerá na lásku. Vieme aj to, že súčasný pojem lásky je často ponížený na hranicu toho, čo je telesné.

222. Pravá láska je neoddeliteľná od obeť.

223. Láska je podmienkou života. Život bez lásky je smrťou.

224. Skutočnými ľuďmi sme len natoľko, nakoľko sme milovali.

225. Zbytočná je taká viera, ktorá sa neprejavuje v živote.

226. Sila a veľkosť Kristovho zmŕtvychvstania je neporovnateľný dar, ktorým Boh premieňa človeka tak, že má silu odpúšťať. Preto ten, kto pocíti silu odpustenia, získava schopnosť odpúšťať.

227. Veriť v ukrižovaného Syna znamená vidieť Otca; znamená veriť, že vo svete jestvuje láska a že je mocnejšia než akékoľvek zlo.

228. Každý z nás bojuje so svojimi slabosťami. A sme tiež často zranení a podrazení, možno od tých najbližších.

229. Boh ponúka svoju pomocnú ruku. Spomeňme si na milosrdného Boha, ktorý sa nad nami zľutoval. A vieme, že ľahké nám to nebude.

230. Dnes máme naozaj širokú ponuku rôznych právd, ktoré sa nám snažia niektorí nahovoriť.

231. Sme deti svetla, máme lampu, ktorá nám osvetľuje naše cesty.

232. Len ten, kto zažil odpustenie, môže odpustiť.

233. Kam smeruje Ježišova cesta? Vede k zmŕtvychvstaniu, k pravici Otca.

234. Každý človek je zvyknutý sa občas priblížiť k Bohu a hovoriť s ním, aspoň v prípade núdze prosí za svoje potreby či za potreby niekoho jemu blízkeho.

235. Najdôležitejšia zo všetkého je láska.

236. Predstúpiť pred Božiu tvár, to nie je len tak.

237. Dnes sa od človeka vyžaduje, aby pred Boha predstúpil pripravený.

238. Nasledovanie Krista je viac než súhlas s nejakým programom, viac než sympatia a solidarita s nejakým človekom, ktorého považujeme za vzor.

239. Pán Boh nám raz vo večnosti položí iba jedinú otázku: „Ako ste ma milovali v svojich blížnych?“

240. Boh prejavil o nás záujem skôr, ako sme my o to mohli požiadať.

241. Smrť je naše vykúpenie z pozemského života. Pokiaľ zomrieme, máme žiť verne, čestne, zodpovedne pred Bohom, blížnymi i sami pred sebou. Prečo? Náš život smrťou nekončí.

242. Médiá, ktorými sme presýtení, nám ponúkajú kultúru silnejšieho. Táto kultúra nepozná slová odpustenia.

243. Akú úlohu zohráva u nás pokánie?

244. Dnešná doba učí človeka žiť naplno. Tu nastáva zlom, pretože človek veľa vecí môže, ale nie všetko osoží.

245. Hriech nás vzdáľuje od Boha, od jeho milosrdnej lásky. Až keď si toto uvedomíme, spoznáme svoj pád.

246. Zbytočne chodíme do tohto kostola, zbytočne sa modlíme a pristupujeme k sviatostiam, ak to robíme bez lásky.

247. Čím viac človek ľutuje svoje hriechy z lásky, tým hojnejšie je Božie odpustenie.

248. Mierou našej lásky k Bohu je naša ľútosť nad spáchanými hriechmi a snaha po polepšení.

249. Ešte sa nenašla čistá duša, ktorá by milovala väčšmi ako duša kajúca.

250. Nasledovať Ježiša teda znamená, že musíme a môžeme ísť po ceste, na ktorej neplatia pravidlá zemskej príťažlivosti, pravidlá sebeckta, hľadania čistej materiálnosti a maximálnej rozkoše, ktoré sa zamieňajú so šťastím.

251. Dokonalá ľútosť, to nie je ľútosť zo strachu pred trestom. Ale je to ľútosť, ktorá vychádza z lásky, ktorú sme hriechom odmietli. Každý hriech je urážkou Boha, jeho nekonečnej lásky k nám.

252. Dieťa sa nielen pýta, ale keď dorastie, koná. Študent, keď pochopí, rozšíri rady učencov; kresťan by mal dnes odpovedať skutkom lásky.

253. Ku Kristovi sa dostaneme, len keď sa dokážeme zveriť jeho príťažlivosti, príťažlivosti milosti.

254. Pravá múdrosť spočíva v tom, že správne hodnotíme všetky veci takým spôsobom, aby nám priniesli skutočný prospech a úžitok pre večný život.

255. Cieľom Božieho konania nie je prosté a jednoduché odsúdenie hriešnika, práve naopak.

256. Umieranie hriechu nemôže byť často bezbolestné, nasledovať znamená byť ochotný dať sa pripútať, urobiť definitívne rozhodnutie - tak ako sa on definitívne pripútal k nám.

257. Prestaňme nevidieť, ale otvorme oči - vstaňme, prebudíme sa!

258. Kresťan má stáť pevne na zemi. Má mať svoj základ v pravom a jedinom Bohu.

259. Čo je to jeden deň, byť dobrý k druhým.

260. Staňme sa misionármi lásky.

261. Máme i my tendenciu klásť väčší dôraz na to, čo ponúkame ako na to, že človeka chápeme?

262. Pre čo a pre koho žijem? Čo chcem dosiahnuť? Raz prídeme o dom, o peniaze, o zdravie, o krásu, svoj pozemský život - o všetko, čo máme. Zamysleli sme sa, čo po nás zostane? Čo má skutočnú hodnotu? Chceme žiť len pre seba alebo aj pre druhých?

263. Málokto sa vie utíšiť, sústrediť, započúvať...

264. Aj nás Boh navštevuje. Prihovára sa nám v mnohých okolnostiach a navštevuje nás v rôznych udalostiach života.

265. Všetkých nás čaká smrť. Ako je to s tou dobrou smrťou? Návod na dobrú smrť je dobrý život.

266. V dnešnom uponáhľanom svete veľmi často počuť slovíčko kríza. A nie je to len taká náhoda.

267. Modlitba má pre dušu regeneračnú povahu.

268. Hodnota modlitby sa meria podľa toho, do akej hĺbky duše sa dostaneme. Ak sme len na povrchu, modlíme sa iba zmyslami. Používame pri tom iba ústa, naše pery len odriekajú a takáto modlitba aj naozaj je povrchná. Ak pri modlitbe uvažujeme a premýšľame napríklad o Ježišovom utrpení, dostali sme sa do druhej vrstvy duše. O tretej vrstve duše sa dá hovoriť, ak do modlitby zapojíme city. Keď zostúpime ešte hlbšie, tak zapojíme do modlitby podvedomé duchovné sily: túžby, snahy, želania, ktoré nás potom vedú k činom. Napokon, keď zostúpime do piatej, najhlbšej vrstvy duše, tak pri modlitbe prežívame, že sme ním milovaní a prebýva v nás.

269. Objavme poklady ukryté v nás.

270. Čo to vlastne modlitba je? Pri modlitbe nejde len o recitovanie naučených for-
múl, ktoré nemajú konca kraja, ale o onen dô-
verný kontakt s Bohom. Nerozprávame o ňom,
ale jemu.

271. Ľudia, nie zvieratá, čím viac majú,
tým viac chcú.

272. Žijeme moc krátko.

273. Peniaze kazia charakter. Pretože pe-
niaze sú prostriedok moci a moc má sladkú
príchúť.

274. Čo všetko krásne a vzácne vložil Pán
Boh do nás našich srdc a duší.

275. Čo je v našom živote podstatné?

276. Budíme vždy prítomní duchom.

277. Kde sa strom nakláňa, tam aj padne.

278. V dnešnej dobe je veľmi ťažké udržať si „čistý štít“.

279. Vytrvalosť nám všetkým niekedy chýba.

280. Bohatstvo je aj zdravie, šťastie, spokojné svedomie, domov, usporiadaný rodinný život a aj tá trocha majetku, ktorú každý z nás má.

281. Kedy sme si na našu adresu vypočuli ostré slová? Ako sa nám počúvali? Zabrali?

282. Sme už raz takí. Všeličo nás zaujíma. Všetko chceme vedieť. Prečo? Načo?

283. Veľa vecí pre nás pri smrti stratí význam.

284. Čo je to tá úzka brána pre nás? O čo to máme zápasiť ako o život? Úzka brána nie je alternatíva. Nie je tu možnosť výberu.

285. Pokora je základ dialógu.

286. Mnohí z nás si myslia, že majú právo na vlastný názor. V kritických situáciách sa človek väčšinou správa inak, ako v normálnom živote.

287. Boh nás nesklame nikdy; aj keď niekedy akoby sa s našou vierou a dôverou pohrával.

288. Čo dám na prvé miesto v živote? Na prvom mieste musí byť jednoznačne Boh. On dáva tomu všetkému zmysel: práci, hmote, rodine, životu, láske. Je to pre nás najlepšia a jediná možnosť ako byť šťastný.

289. Každý má vlastné kritériá na to, čo mu urobí radosť. Ale skúsme si položiť otázku, čo spôsobuje radosť Bohu?

290. V neposlednom rade je dôležitá obozretnosť.

291. Sme skutočne svetlom a soľou pre tento svet? Nie je tu potrebná náprava? Otázka zodpovednosti nielen za seba, ale aj za tých, ktorí žijú okolo nás.

292. Mnohých z nás dnes trápi stav tohto sveta.

293. Nie každý z nás má odvahu vydávať svedectvo o viere, no každý z nás má dosť príležitostí, aby prejavil svoju vieru a bol svetlom a soľou vo vlastnom manželstve, vo vlastnej rodine, vo vlastnom dome, na vlastnom poschodí, na vlastnej ulici, na vlastnom pracovisku.

294. Láska musí aj často bolieť.

295. Sám si neporadím.

296. Dnes je na svete málo lásky a veľa sebeckta. Viera, aby bola pravá, musí sa stať obetavou láskou. Láska a viera idú spoločne, navzájom sa dopĺňajú.

297. Ako je to možné, že istá skupina ľudí si žije nad pomery, prepychovo, luxusne, ovplyva hojnosťou všetkého, až takpovediac ani nevie, čo s tým; kým druhá skupina často býva v susedstve, trpí neznesiteľným hladom, núdzou, nedostatkom?

298. Poznáme dve strany mince: uveriť Bohu a vyčítať Bohu.

299. My chlapi chceme mať často vždy pravdu.

300. Spravodlivosť je nevyhnutná pre našu spásu. Avšak nie naša vlastná spravodlivosť, ktorú si vytvárame sami a častokrát prispôbujeme našim potrebám, ale spravodlivosť z Boha, založená na viere.

301. Boh najlepšie vie, čo skutočne každý z nás potrebuje a čo je pre každého z nás to najlepšie.

302. Snažiť sa o čisté srdce až na sklonku života, môže byť už príliš neskoro.

303. Budme vdáční v srdci.

304. Žime vieru bez skrývania a obáv.

305. Ježiš dáva nový život, prináša a ponúka život, ktorý neumiera, trvá večne. Je to opravdivý život.

306. Prečo sme prestali byť verní?

307. Svet oberá človeka o večné šťastie. Ponúka mu veľa ciest, ale prázdnych, bez zmyslu, plných poloprávd a zdanlivého šťastia.

308. Kam kráčaš, človek?

309. S vdákom, ale aj s jej opakom - nevďakom sa stretávame v každodennom živote.

310. Za dary sa ďakuje, zvlášť keď je dar veľký.

311. Do nebeského kráľovstva sa nedá vojsť s prázdnyimi rukami, práve naopak, majú byť naplnené dobrými skutkami pre Boha a blížnych.

312. Pre každého z nás je modlitba veľmi dôležitá.

313. Čo je pre rybu voda, to je modlitba pre človeka.

314. Sme na Bohu závislí, preto mu treba prejavíť poslušnosť, úctu a vďaku.

315. Vytrvalo bojujme o čas pre modlitbu.

316. Boh je celkom iný, ako si ho my vieme predstaviť.

317. Kde brať silu, keď sa mi páči hriech; ...neviem aj chcem, ale neviem ako.

318. Je veľká snaha, hlavne zo strany médií, niečo v našom vnútri umlčať.

319. Koľkokrát sme sa pokúšali zmeniť svoj život?

320. Láska je sila, ktorá nám chýba.

321. Otvorme sa láske a prosme o silnú túžbu po nej.

322. Každý potrebuje v živote skalú, na ktorú by mohol postaviť svoj život a ktorá by mala chrániť život.

323. Je ťažké uveriť, že všetci raz budeme
vzkriesení a budeme žiť.

324. Čo je pre náš život dôležité?

325. Zodvihnime hlavu.

326. Pozrime sa na svoj vlastný život. Na
svoj koniec pozemskej púte.

327. Je potrebné žiť v Božej prítomnosti.

328. Život s Bohom je plný námahy a utr-
penia.

329. Má život s Bohom zmysel?

330. Dajme si vo svojom živote pozor, aby
sme sa nehnali do slepej uličky. Neuberajme
sa cestou, ktorá nikam nevedie, ale kráčajme
cestou, ktorá má cieľ.

331. Vo svete sa nemálo vyskytujú aj hr-
dinské skutky lásky.

332. Boh nám slobodu dáva, nenúti nás.

333. Uvažoval som raz nad hodnotou Ježišovej obety na kríži, uvedomujúc si moju neschopnosť pochopiť jej hĺbku.

334. Ježiš kričal na kríži od bolesti za každého jedného z nás, aby sme sa my mohli raz v nebi radovať.

335. Nič nemá radšej ako našu dôveru v neho; túži po našej láske a čaká.

336. Iba láska, ktorá sa prejavuje mnohokrakým spôsobom, môže dnešnému svetu dať to, čo neustále hľadá.

337. Čo pramení z pravej ľudskej lásky človeka?

338. Radosť z narodenia Božieho Syna nemá byť jalová.

339. Základnou podmienkou je pokora, v láske, službe, vo vzťahoch...

340. Láska vynaliezavá v službe, bude úprimná.

341. Láska je oveľa silnejšia ako si myslíme.

342. Už vieme, kým pre nás Ježiš je.

343. Život nie je iba o nešťastí a bolesti. Je aj o kráse a radosti.

344. Nauč nás darovať sa tak, ako si sa nám daroval Ty.

345. Boh chce použiť pre veľkolepé víťazstvo aj teba.

346. Nad nami zaznieva Boží hlas každý deň. Počúvajme ho.

347. Čo je v mojom živote náročné a ťažké?

348. Aj keď máme rozličné názory a pohľady na radosť, predsa čisté svedomie, priateľský vzťah je niečo, čo sa nedá ničím a nikým nahradiť.

349. Svet je plný hlasov.

350. Vyzrievaním v rozdielnych okolnostiach prechádzame neustále.

351. Odkiaľ a z čoho pramení ten optimizmus?

352. Je aktuálne, pýtať sa sám seba: „Čo mám robiť?“

353. Skutočne sa tešíme na Krista?

354. Úsmev má magickú moc - fascinuje srdcia.

355. Človek sa podobá prírode. Keď sa spustí lejak, vplazí sa do srdca melanchólia. A keď vyjde slnko, začína pre srdce sviatok. Úsmev je akoby slnko, ktoré vychádza na obzore duše.

356. Ak má úsmev nadobudnúť celý svoj jas, vyžaduje si osobitnú vnútornú atmosféru, klímu a pôdu.

357. Kto sa usmieva miesto toho, aby zúril, je vždy silnejší.

358. Krásne je tam, kde sa všetci snažia o zásadu radosti.

359. Obdivujeme tých, čo všetko stihnú. Zabúdajú na seba. Sú šťastní, keď iní sú šťastní.

360. Koľko je okolo nás vzácných ľudí.

361. Každý máme nezastupiteľnú úlohu.

362. Kedy nebudeme lampou, ktorá má svietiť?

363. Je na nás, či vieme otvoriť svoje srdce.

364. Každý z nás máme mať svedomie.

365. Kto prežíva radosť, má sa s ňou podeliť.

366. Vytrvajte v láske, konaní z lásky.

367. Nenavykli sme si na pohodlné kresťanstvo?

368. Čo je zlé na tom, keď chcem, aby som sa mal dobre?

369. Jedine správne usporiadaný rebríček hodnôt nám môže zaručiť to, že budeme počuť Ježišov hlas a že správne naň odpovieme.

370. Svet človeku ponúka mnohé príležitosti, ale málo lásky.

371. Všetci sme povinní prijať lásku.

372. Máme chodiť stále len smutní a zachmúrení?

373. Aj dnes ako aj v minulosti platí, že kresťan má byť predovšetkým svedok.

374. Ako stáť na strane Boha, ktorý za nás zomrel na kríži?

375. Nebojme sa, ak chce od nás Boh svedectvo.

376. Ako často a kedy beriem Knihu kníh do svojich rúk?

377. Radi by sme navliekli naše zaužívané spôsoby aj na Boha.

378. Mnohokrát si utvárame všelijakých bohov, ktorým venujeme svoj čas.

379. Dnes sa od nás nežiada obeta vlastného života.

380. Skutočná láska sa nezaprie na ulici, v práci, v škole či pred priateľmi, alebo v rodine.

381. Komu inému by malo záležať na výchove svojho dieťaťa viac, ako vám?

382. Všetci sme deťmi Boha a podľa toho sa máme aj tak správať.

383. Komu inému by malo záležať viac na našej výchove?

384. Človek chce a hľadá stále nové, túži po tajomstve a hľadá, čo by ho naplnilo, čo by ho urobilo šťastným.

385. Manželstvo ustanovil Boh.

386. Osvojme si zásadu: vytrvať v konaní dobra a dôverovať Ježišovi.

387. Staňme sa vernými deťmi Panny Márie.

388. Koľkokrát pokľaknete pred svätostánkom?

389. Odmenou nám bude večný život,

400. Máme vedieť zachytiť a rozpoznať hlas Boha v nás.

401. Majme čas i miesto na rozhovor s Bohom.

402. Každé dieťa je symbolom, že Boh neprestáva milovať tento svet.

403. Škoda, že až pri bolesti začnete prosiť Boha o pomoc, aby vás zbavil trápenia.

404. Čo nič nestojí, za nič nestojí.

405. O rodinu má veľký záujem aj Cirkev.

406. Dobré manželstvo obšťastňuje človeka.

407. Dieťa je veľký Boží dar.

408. Počúvaním a prijímaním Božieho slova človek začína chápať zmysel života.

409. Láska je najistejšia vec na svete. Žiť lásku znamená žiť pre Boha a blížneho.

410. Mojou úlohou je vám ohlasovať evanjelium.

411. Boh nás volá neustále. To nie je niečo jednorazové.

412. Nie nadarmo mystici hovoria, že reč Pána je mlčanie.

413. Nezáleží na tom, či sa dožijeme konca sveta alebo zomrieme už dnes.

414. Otec, nás chce všetkých osláviť, chce nás všetkých vziať k sebe do neba.

415. Nebojme sa kráčať cestou dôvery, podľa Máriinho príkladu.

416. Každý z nás má svoj osobitný životný príbeh, často prepletený bolesťou, krížom, utrpením.

417. Poprosme vo chvíli ticha Pôvodcu života a Darcu slávy, aby nám pomáhal kráčať po svojich cestách, aby nám dal milosť vytrvať a silu zložiť na neho s dôverou každú našu bolesť.

418. Každý je povolaný byť apoštolom na svojom mieste.

419. Všetko vedie k dôvere, že Otec sa postará.

420. Čím viac človek žije v jednoduchosti a Božej blízkosti, tým viac je ochotný dávať zo seba, tým ľahšie na seba zabúda.

421. Úprimné a poctivé kresťanstvo je tým najlepším nástrojom šírenia viery.

422. Viera sa dá žiť naplno.

423. Všetci sme povolaní radovať sa s Bohom.

424. Čo je prameňom mojej, našej nepohody?

425. Človek má strašne krátku pamäť.

426. Boh je ten, ktorý je pri svojich deťoch stále; v šťastí aj v nešťastí, v zdraví aj v chorobe a požehnáva nás.

427. Často sa dáme strhnúť svojimi problémami, ťažkosťami, povinnosťami alebo ambíciami, až sa celkom utopíme v tomto svete.

428. Boha vo svojom živote naozaj potrebujeme. Niektoré veci sami jednoducho nezvládneme.

EVANJELIZACIA.EU

Omnia Tibi

Na internetovej stránke
P. ĽUBOMÍRA STANČEKA

WWW.EVANJELIZACIA.EU

postupne pre Vás uverejníme:

- viac ako 100 e-knží - homílie, vedecké, romány, zborníky a články
- viac ako 3000 homílií na roky A, B, C, i tématické
- viac ako 2920 denných meditácií
- viac ako 300 nahrávok z duchovných cvičení
- viac ako 20 divadiel s náboženskou tematikou i dedinské

STÁLE AKTUÁLNE BOŽIE SLOVO NA KAŽDÝ DEŇ

Ak máte záujem o
DENNÉ MEDITÁCIE ĽUBOMÍRA STANČEKA,
pošlite svoju e-mailovú adresu na:

evanjelizacia@evanjelizacia.eu

a text s odkazom na nahrávku Vám bude na Váš e-mail denne zadarmo zasielaný.

To všetko ZADARMO PRE VÁS - O.A.M.D.G.